

č. 2217.

Štátní zamestnanci: Rozhodovanie o otázke výšky zaopatrov. požitkov býv. župných úradníkov, ktorí neboli prevzatí čsl. vládou, prináleží v poslednej inštancii správneému župnému výboru (§ 35 zák. čl. XXVI/1896) a je vylúčené zakročenie min. pre správu Slovenska či už poradom inštančným či už mocí dozerajúceho práva (§ 45 cit. zák. čl.). Inštrukcia ministrom pre správu Slov. v tom smere županom vydaná, aby sa proti nezákonným usnesením župných správ. výborov odvolali k ministrovi, nemôže tento stav meniť.

(Nález zo dňa 12ho apríla 1923 č. 5961.)

V ě c: Ludevít M. a Ludevít V. v K. proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska stran pensie.

V ý r o k: Napadnutá rozhodnutia zrušujú sa ako nezákonná.

D ô v o d y: Sť-lom, bývalým župným úradníkom, ustanovil výbor župy Komárenskej, keď neboli do štátnej služby prevzatí, výslužné na účet pensijného župného fondu, pri čom započítal im do základny pensie mimo ročitého platu, tiež válečnú podporu, štátnu zálohu a náhlu výpomoc.

Proti obom usneseniam odvolal se k žal. úradu župan z dôvodu, že sť-lom ako neprevzatým úradníkom mala byť ustanovená pensia i bytná pensia vo smysle § 8 zák. z 22. marca 1920 č. 210 Sb. dľa platného pensijného štatutu iba z ročného kmenového platu.

Napadnutými výrokmi minister vyhovel odvolaniu župana a vyslovil, že sť-lom patrí dľa štatutu komárenskej župy výslužné a bytná pensia, prípadne válečná podpora iba dľa kmenového platu, pretože neboli prevzatí čsl. vládou, nestali sa štátnymi úradníkmi a má sa im ustáliť pensia iba dľa starých pensijných predpisov.

O sťažnostiach do rozhodnutí podaných uvážil nss toto:

V prvej rade bolo povinnosťou nss-u zaoberať sa z moci úradnej otázkou, či žal. úrad bol kompetentný prezkúmať výrok župného správneho výboru.

Ako už výše uvedené bolo, vyvolaný bol výrok žal. úradu v oboch prípadoch odvolaním župana — z čeho by sa dalo súdiť na to, že žal. úrad zakročil ako vyššia inštancia následkom právneho prostriedku.

Úrad žal. v odvetnom spise vo veci V. podanom priznal sice, že rozhodoval v základe odvolania podaného županom, súčasne však uviedol, že zmenil rozhodnutie I. inštancie z úradnej moci ako nezákonné, čo by zase nasvedčovalo tomu, že zakročil mocí svojho dozerajúceho práva a je tedy povinnosťou súdu prezkúmať zakročenia úradu s hľadiska prvého i druhého.

Pokiaľ ide o výkon dozerajúceho práva, vyslovil a bližšie odôvodnil nss už v nálezu zo dňa 15-ho novembra 1921 č. 14.803 (Boh. 1016 adm.), že minister pre Slovensko nemôže z moci úradnej zrušovať konečné, v poriadku správnych stolíc neodvolateľné rozhodnutie župných správnych výborov dľa § 10 zák. čl. XXI : 1886, čo patrno menovite z § 20 zák. čl. XXVI : 1896 a § 12 zák. čl. XX : 1901.

Pokiaľ sa ale jedná o zakročenie tohože ministra postupom inštančným, zastáva nss v cit. už nálezu ako aj v nálezoch Boh. 1376, 1740 a 2060 adm. vyslovený právny názor, že úrad ten nie je oprávnený ani poradom inštančným vystupovať vo veciach, v ktorých proti rozhodnutiu župného správneho výboru pripúšťa sa sťažnosť k nss-u.

Nss trvá pri uvedených tu právnych názoroch i teraz a odkazuje strany dľa § 44 jedn. por. k dôvodom pripojeným nálehom tu uvedeným.

V danom prípade ide o otázku, či sť-lom prináležia zaopatrovacie požitky dľa zákonov maďarských alebo dľa zákonov, ktoré platia pre čl. štátnych zamestnancov, teda o otázku výšky požitkov týchto vzhľadom k titulu za základ položenému, totiž služobnému pomeru sť-lov. V tomto smere nss menovite už v cit. nálezu svojom Boh. 2060 adm. vyslovil bol právny názor, že o otázke tejto prináleží rozhodovanie v poslednej inštancii správneho župného výboru dľa § 35 zák. čl. XXVI ex 1896 a že je vylúčené zakročenie žal. úradu či už poradom inštančným či už moci dozerajúceho práva, pokiaľ proti výroku župného správneho výboru prípustná je iba sťažnosť k nss-u (arg. § 45 cit. zák. čl.).

Názor tento nss i v tomto prípade položil za základ svojho rozhodnutia.

Bolo tedy napadnuté rozhodnutie vydané úradom k úkonu tomu naprosto nekompetentným, je tedy nezákonné a bolo preto dľa § 7 zák. o ss zrušeno, aniž by nss mal možnosť zaoberať sa jeho vecnou správnosťou a námietkami v sťažnostiach in merito prednesenými.

Pokiaľ zástupca žal. úradu pri ústnom pojednávaní uplatňoval, že min. pre Slov. inštrukciou č. 6078/21, ktorou nariadil županom, aby sa proti nezákonným usnesením župných správnych výborov odvolali k ministrovi — stanovil novú inštanciu odvolacú — stačí poukázať k tomu, že inštrukcia ministrom s plnou mocou vydaná, nemôže meniť zákonom stanovené predpisy ani o postupe inštančnom ani predpisy o kompetencii.

Č. 2218.

Popisní záležitosti: * Obec nemá nároku na to, aby politický úrad povolil změnu v číslování domů ve smyslu § 18 zák. ze 14. dubna 1920 č. 266 Sb.

Samospráva obecní: * O podání rekursu jménem obce proti opatření politického úřadu, kterým se podle § 102, odst. 2 ob. zř. pro Čechy zastavuje výkon usnesení obecního zastupitelstva, musí se usnésti obecní zastupitelstvo (arg. český text § 102 ob. zř.).

(Nález ze dne 13. dubna 1923 č. 5898.)

Věc: Městská obec Trutnov (adv. Dr. Karel Schreiter z Prahy) proti ministerstvu vnitra (min. rada Dr. Lad. Prokop) o označení ulic a přečíslování domů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.